

„STĄD JESTEM, STĄD POCHODZĘ...”

Libusza moja wieś.

STAN ŚRODOWISKA NATURALNEGO NASZEJ WSI

Wszystko co nas otacza – powietrze, wody, gleba, rośliny czy zwierzęta to **środowisko**.

Dawniej na świecie było dużo więcej zieleni, czystej wody, czystego powietrza. Przez wieki człowiek starał się ułatwić sobie i innym życie. Powstawało coraz więcej miast, wsi, zakładów przemysłowych, środków lokomocji i dróg. Coraz więcej ludzi żyje na naszej planecie, co powoduje, że produkuje się więcej różnorodnych produktów. Przy ich wyrobie powstają trujące gazy, ścieki, odpady, pozostaje wiele ton śmieci. Powietrze zatrutowane jest dymem spalin samochodowych, rzeki ściekami, a gleba środkami chemicznymi.

Ostatnio ludzie zaczęli dostrzegać ogromne zniszczenia środowiska naturalnego, starają się poprawiać jego stan. Naukowcy z całego świata myślą, jak zaradzić tym wszystkim kłopotom.

Ochrona środowiska to nasz wspólny cel. Każdy powinien chronić środowisko, wokół swojego domu, szkoły, zakładu pracy.

Jak to jest u nas w naszej wsi, gminie i regionie?

- Stan środowiska naturalnego w naszej miejscowości w porównaniu z innymi rejonami naszego województwa nie jest najlepszy. Ważnym czynnikiem takiego stanu jest **brak oczyszczalni ścieków**. W chwili obecnej budowa oczyszczalni ścieków w naszej wsi oraz innych sąsiadujących z nią jest w fazie projektu. Na zakończenie takiej inwestycji musimy jeszcze sporo poczekać, ale oczyszczalnia ścieków na pewno zmniejszy zanieczyszczenia wody i gleby w całym rejonie.

- Przez Libuszę przepływa rzeka Libuszanka, która jest dopływem Ropy – głównej rzeki powiatu gorlickiego. Libuszanka wiele razy dawała się we znaki mieszkańcom naszej wsi. Bardzo często występowała z brzegów, powodując groźne w skutkach powodzie. Rzeka została wyregulowana, obniżono dno rzeki, poszerzono

i umocniono waly na odcinku, gdzie woda stwarzała najwięcej niebezpieczeństw.

- Wieś od dłuższego czasu podejmuje działania ekologiczne.

W różnych punktach rozstawione są kontenery na śmieci, pojemniki na szkło kolorowe i białe oraz na plastik. W sąsiednich wsiach (Kleczany, Lipinki) powstały miejsca skupu opakowań aluminiowych.

Segregacja śmieci, umiejętna gospodarka odpadami jest przyjazna dla środowiska.

Segregując śmieci, organizując zbiórki odpadów likwiduje się dzięki wysypiska śmieci, które są nie tylko wstydlwym punktem krajobrazu, ale także stanowią zagrożenie życia i zdrowia mieszkańców oraz prawidłowego funkcjonowania ekosystemów.

Szkola i przedszkole włączają się do takich działań ekologicznych. Dzieci uczestniczą w rozmaitych akcjach: zbierają opakowania aluminiowe, baterie, (obecnie rzadziej złom i makulaturę).

Niestety wstydlwym tematem i chyba nie tylko naszej miejscowości pozostaje zaśmiecanie dróg, rowów, miejsc wokół posesji. Nie dbamy o wspólne dobro, pozwalamy aby nasz krajobraz był pełen śmieci. Widać je niestety najlepiej wokół chodnika, którym możemy poruszać się od budynku szkoły do Domu Strażaka.

- W naszej wsi coraz bardziej ogranicza się opalanie węglowe na korzyść gazowego. Szkoła, Dom Strażaka od wielu lat dysponują nowoczesnymi urządzeniami grzewczymi, które powodują zmniejszenie emisji szkodliwych gazów do atmosfery.

- Ważnym jest też fakt, iż mieszkańcy wsi nie wypalają tak bezmyślnie starej, suchej trawy. W ten sposób chronią rośliny i małe zwierzęta. Dawniej często wypalanie traw powodowało olbrzymie pożary i ogromne straty.

- Od poprzedniego roku ruszyły w szybkim tempie prace nad obwodnicą dla zabytkowego miasta Biecha Nowa droga zostanie ukończoną już niebawem. Pozwoli to ochronić środowisko.

- W związku z budową obwodnicy Biecha oddano do użytku, nowoczesne już wysypisko śmieci, gdzie wędruje większość odpadów z gospodarstw naszej gminy.

Czy wiesz, że:

- Każdy Polak wyrzuca średnio w ciągu roku ponad 370 kg śmieci. Dziesięciu Polaków wyrzuca rocznie śmieci o wadze średniej wielkości słonia.

- Drzewa dostarczają tlenu, którym oddychamy. Jedno drzewo produkuje tyle tlenu, ile pięć osób potrzebuje do życia w ciągu roku. Drzewa utrzymują wilgoć, dają cień, wylapują pyły i upiększają krajobraz.

- Trzeba posadzić aż 2700 młodych drzewek, aby wyprodukowały tyle samo tlenu, ile jeden 100-letni buk.

Mimo zagrożeń jakie niesie rozwój cywilizacji możemy cieszyć się w naszej wsi pięknymi widokami gór, lasów, zagajników, roślin i zwierząt. Właściwie na terenie wsi nie ma większych lasów, są to raczej młode zagajniki, złożone głównie z drzew liściastych. Rosną one najczęściej wzdłuż rzeki i potoków. W ostatnich latach mieszkańcy wsi zasadzili mnóstwo drzewek iglastych i liściastych. W ten sposób powstały nowe, zalesione miejsca.

Trzeba też zauważyć, że w naszym środowisku żyją rozmaite zwierzęta. Coraz łatwiej można spotkać sarnę czy usłyszeć śpiewy przylatujących do nas ptaków.

Uczniowie klasy III a, należący do Koła Artystycznego bardzo chętnie rozpoczęli w swoim środowisku poszukiwania starych, wysokich drzew, o grubych pniach. Dzieci mierzyły pnie tych drzew i szukały informacji na ich temat u swoich Dziadków i ludzi starszych. W ten sposób rozpoczęta została lista najciekawszych okazów drzew w naszej miejscowości, którą dzieci będą się starały rozszerzać i uzupełniać.

„Przy naszym polu, koło łąki jest niewielki las. Rosną tam olchy, brzozy i dęby. Największy dąb ma w obwodzie pnia 280 cm i liczy ok. 75 la. Mniejszy dąb ma w obwodzie 215 cm i liczy ok. 60 lat.”
Jadwiga Ludwin (Podlesie)

„W ogrodzie domu, w którym mieszkam rośnie stary orzech, którego obwód pnia wynosi 282 cm To drzewo ma ok. 90 lat”
Norbert Pijanowski (Pasternik)

„Nieopodal mojego domu rośnie bardzo stara lipa. Obwód jej pnia wynosi 262 cm To drzewo liczy ok. 85 lat.”

Grzegorz Rządca (Podwójtowie)

Podczas wycieczki zostały zmierzone pnie drzew, rosnących wokół starego kościoła i na cmentarzu.

Obok kościoła po lewej jego stronie i nad rzeką rośnie kilka starych lip, których pnie w obwodzie liczą od 1 m 90 cm do 2 m 67 cm

Podobnie na cmentarzu tuż obok kościoła rośnie jeszcze sporo starych drzew: lipy i świerk. Te lipy mają w obwodzie pnia ok. 2m. Zapewne są młodsze od tych, rosnących nad rzeką.

Niewątpliwie najstarszym drzewem Libuszy jest dąb, rosnący na drodze wiodącej do nowego kościoła, nieopodal starego, drewnianego kościółka. Obwód pnia tego drzewa wynosi 5 m 20 cm i objęło go złączonymi rękami pięcioro dzieci z klasy III.

Tuż nad rzeką, nieopodal dębu rośnie potężny kasztanowiec. Obwód jego pnia wynosi 2 m 20 cm, a objęło go dwoje dzieci.

Na terenie szkoły znajduje się też wiele ciekawych i starych drzew. W podwórzu, tuż przy płocie rośnie potężny dąb, którego obwód pnia mierzy 2 m 80 cm. Przy wejściu do szatni rosną wysokie, smukłe i zapewne stare brzozy. Natomiast od strony hali sportowej, tuż nad potokiem rośnie wiele wysokich brzoź.

Na terenie zabytkowego dworku w Libuszy rośnie jeszcze wiele okazów starych drzew, które przypominają zapewne świetność tego domu.

Drzewa należy szanować.

Postaraj się posadzić choć jedno drzewo i pielęgnować go gdy będzie rośło! Przytulenie się do pnia drzewa przynosi spokój.

Na podstawie: „Raport o stanie gminy Biecz z 2002”, „Nasza Zielona Planeta 1996 r.” pracy dzieci z Koła Artystycznego, rozmów z ich dziadkami, z sołtysiem wsi i materiałów ze stron internetowych opracowała Maria Świerz